

מ"ת 12740/05/20 - תאופיק אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 12740-05-20 מדינת ישראל נ' אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 261125/2020

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש באמצעות עו"ד שלומי תאופיק אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)
בלומנפלד
נגד
משיבה באמצעות עו"ד ליאור דוד מדינת ישראל

החלטה

- לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש, בעתירה לאפשר למבקש חלון פיקוח ליציאה לעבודה.
- כנגד המבקש הוגשה, ביום 27.5.20, בקשה למעצר עד תום ההליכים, בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו המייחס לו עבירות של **נהיגה בפסילה, פקיעת רישיון נהיגה למעלה משנתיים, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, ונהיגה ברכב ללא ביטוח**.
על פי כתב האישום, ביום 26.5.20, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "סיאט", מ.ר. 1418571, בטמרה. הנאשם נהג על אף שהודע לו, בנוכחותו, שהוא פסול לנהיגה שהוטלה עליו בבפ"ת 13603-04-20, מיום 24.5.20, פסילת רישיון נהיגה מיום 14.5.20, למשך 6 חודשים, וכן הודע לו כי הוא פסול לנהיגה אשר הוטלה עליו בבפ"ת 5740-03-20, מיום 17.3.20, פסילה עד תום ההליכים במסגרת תיק 5736-03-20. הנאשם נהג כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף, מיום 15.7.16, וללא תעודת ביטוח תקפה, ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש על ידי שוטר, שהוא בוחן, ביום 8.4.20.
- בבקשה למעצרו עד תום ההליכים צוין שהמבקש נוהג משנת 2014 וצבר לחובתו 14 הרשעות קודמות, ביניהן בנהיגה בזמן פסילה. בגין עבירה זו עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה למשך 6 חודשים. צוין שזו הפעם השלישית, לכאורה, שהמבקש נוהג בפסילת רישיון בתקופת התנאי, וזו הפעם הרביעית, לכאורה, שנוהג בפסילה.
- ביום 28.5.20, הורה כב' השופט מ' עלי, על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בית מלא, בבית הוריו, בתנאים מגבילים, בציינו שמדובר במבקש ששב ומבצע עבירות דומות - בעברו עבירה דומה, תלויים נגדו שני הליכים בגין אותה עבירה, שהוגשו בהם כתבי אישום, והנאשם טרם הורשע בהם, כשהעבירה בתיק הנוכחי בוצעה רק יומיים לאחר

שנפסל מלהחזיק רישיון נהיגה בהחלטה שניתנה במעמדו על ידי בית המשפט. בנסיבות אלה, צוין, קיימת עילת מעצר, שמצויה בעוצמה גבוהה.

בערר על החלטה זו (עמ"ת 65097-05-20), הורה בית המשפט המחוזי, ביום 31.5.20, נוכח הסכמת הצדדים, על מעצרו של המבקש באיזוק עד לתום ההליכים, בכפוף לחוות דעת היתכנות ישימה. צוין שבית המשפט קמא יקבע מועד לדיון לאחר קבלת חוות דעת.

כן צוין בהחלטה כלהלן: "בחלוף 30-40 ימים, לאור ההסכמה, יוכל המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר, ובית המשפט קמא יפעל כמיטב הבנתו".

ביום 3.6.20 נערך דיון לפני ונוכח חוות דעת שהאיזוק האלקטרוני ישים הוריתי על מעצרו של המבקש, באיזוק אלקטרוני, עד תום ההליכים נגדו.

4. ביום 5.7.20 הגיש ב"כ המבקש את הבקשה שלפני. לשיטתו, בהחלטתו, בערר, צוין בית המשפט המחוזי, שהצדדים הגיעו להסכמה שהמבקש ישוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני, ובחלוף 30 ימים, יוכל לעתור לבית המשפט על מנת שתתאפשר לו יציאה לעבודה או חלונות התאוררות. צוין שעמדת המשיבה, שמתנגדת לכך, היא בגדר חזרה מהסכמות שהיו בין הצדדים או התעלמות מהן. ב"כ המבקש עותר לאפשר למבקש יציאה לעבודה, בין השעות 6:00-17:00, בצינו שעד היום המבקש לא הפר את תנאי מעצרו, והתיק העיקרי קבוע להוכחות, ליום 30.7.30, אולם הדיון ידחה היות שהסנגור הוחלף זה לא מזמן והדיון לא נקבע בתאום עמו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, המקרה אינו מצדיק הקלה בתנאי המעצר של המבקש. צוין שעל פי הפסיקה כשמדובר במעצר בפיקוח אלקטרוני יש לייחס לחלוף הזמן משקל נמוך יחסית בהשוואה למסגרת של מעצר מאחורי סורג ובריח. למבקש עבר תעבורתי שכולל 14 הרשעות, כשוותק נהיגתו קצר, 6 שנים. פתיחת חלונות התאוררות תינתן רק במקרים חריגים, מיועדת לצרכים אישיים חיוניים, או שיקומיים, והמבקש לא הצביע על נימוק שמצדיק היעדרות לבקשה. בתגובה נוספת שנמסרה מטעם המשיבה צוין שהבקשה אינה מגלה עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו, ולפי הפסיקה חלוף של חודש וחצי אינו מהווה פרק זמן ניכר. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת, שלפיה בית המשפט המחוזי קבע שפרק זמן של 4 חודשים אינו בגדר "זמן ניכר", כשהמערער שם שוחרר למעצר בית חלקי. ב"כ המשיבה צוין והוסיף שבקשה לדחיית מועד הדיון בתיק העיקרי נדחתה והדיון קבוע לשמיעת ראיות ליום 30.7.20. אשר להסכמות נטען שבהחלטת הערר צוין שהמבקש יוכל לפנות בחלוף 30-40 יום לבית המשפט בבקשה מתאימה, אולם בית משפט קמא יבחן את ההחלטה. צוין שהמשיבה לא הסכימה בבית המשפט המחוזי לשינוי התנאים ובמקרה זה לא נוצרו עובדות חדשות ולא נשתנו הנסיבות שיש בהן כדי להביא לשינוי ההחלטה. זאת ועוד, צוין שאפשרות יציאה לעבודה תרוקן את החלטת האיזוק מתוקפה, ובית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. צוין שבמשך שעות העבודה המתבקשות, המבקש יתהלך חופשי, ללא השגחה. כעולה מהבקשה, נטען, אין מדובר בחלון התאוררות אלא יציאה לעבודה, והדבר הופך את האיזוק למעצר בית חלקי. זאת ועוד, לבקשה לא צורף תצהיר של מעסיק. כל זאת, כשהמסוכנות שנשקפת מהמבקש גבוהה.

דיון והחלטה

המסגרת המשפטית

6. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

7. המבקש נהג, לכאורה, ברכב בהיותו בפסילה, עבירה המצויה ברף הגבוה של עבירות התעבורה, וככזו מעידה על מסוכנותו לשלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. זאת, לצד עבירות, לכאורה, של פקיעת רישיון נהיגה למעלה משנתיים, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. כעולה מכתב האישום שהוגש נגדו, מדובר בנהיגה בפסילה, לכאורה, על אף שנפסל עד תום ההליכים נגדו, בשני הליכים שתלויים ועומדים נגדו, כשעומד ותלוי נגדו מאסר מותנה, בן 6 חודשים, בגין עבירה של נהיגה בפסילה. זאת ועוד, העבירה, לכאורה, בוצעה כיומיים לאחר שנפסל מלהחזיק רישיון נהיגה בהחלטה שניתנה במעמדו על ידי בית המשפט. אלה יחד מעידים על מסוכנותו גבוהה במיוחד. בית המשפט המחוזי אף הורה על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

8. עיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי, מיום 31.5.20, בעמ"ת 65097-05-20, לעניין מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני, ועולה ממנה שהמבקש רשאי, נוכח הסכמת הצדדים, להגיש בקשה לעיון חוזר, בחלוף פרק זמן של 30-40 ימים, כשבית המשפט קמא יחליט בה כמיטב הבנתו.

9. בבש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.16), אליו הפנה ב"כ המשיבה, ציין בית המשפט העליון שדומה שכלל אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה של מי שעצור בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח מהות ה"סטטוס" בו הוא מצוי. בית המשפט הפנה לדבריה של כב' השופטת ע' ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9, (28.2.16) (להלן - עניין זידאן). הביאם כלשונם:

"כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריא לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומי למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתחת 'חלונות' באישור בית המשפט כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עצור' ל'משוחרר בתנאים מגבילים', ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

עוד צוין בעניין זידאן שהאפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה, מופעלת במשורה וניתנת במקרים יוצאי דופן,

יש לבחון טרם קביעת חלון הפיקוח לשם יציאה לעבודה האם אורכו של חלון היציאה אינו פוגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלוש הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעה בזכויותיו של העציר.

10. במקרה שלפני המבקש עצור באיזוק אלקטרוני החל מיום 3.6.20, וחלפו מאז כחודשיים. המסוכנות שנשקפת מהעבירות המיוחסות למבקש, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, עברו, והתיקים התלויים ועומדים נגדו, גבוהה וברורה. המבקש נתון זה חודשיים בלבד במעצר באיזוק אלקטרוני, ומדובר בתקופה קצרה ביותר ואין מדובר ב"חלוף זמן ניכר".

זאת ועוד, לא הובאו לפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות, שיש בהן כדי לשנות מהשיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה לאיזוק אלקטרוני.

התיק בעניינו של המבקש קבוע, לשמיעת ראיות, ליום 30.7.20, והדיון בו, נכון לשעה זו, לא נדחה. ביום 22.7.20 הגיש בא כוחו הקודם של המבקש בקשה לדחיית הדיון שנדחתה. אני ערה לכך שב"כ המבקש הנוכחי הגיש בקשת לדחיית הדיון, בתיק העיקרי, ביום 27.7.20 ומעיון בתיק עולה שעדיין לא ניתנה בה החלטה. עם זאת, סבורה אני שבשלב זה, אין מקום להיעתר לבקשה, נוכח מסוכנות המבקש והעובדה שמדובר בתקופה קצרה בלבד מאז נתון המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני.

כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, ככלל אין לאפשר יציאתו לעבודה של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן יציאה מעין זו, לשעות ארוכות, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את מהותו, היותו של המבקש בסטטוס של מעצר עד תום ההליכים.

בקשתו של המבקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה בין השעות 6:00-17:00 תרוקן את החלטת המעצר מאיזוק אלקטרוני מתוקפה, שכן מדובר בפרק זמן ניכר, ובשעות ארוכות שיפגעו בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני, שמירה על שלום הציבור.

השיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה למעצרו באיזוק אלקטרוני, תקפים כעת, וסבורה אני שלא חלף זמן ניכר, ולא הוכח שהמסוכנות שנשקפת ממנו פחתה או שחל שינוי נסיבות שיש בו להצדיק קבלת הבקשה.

העובדה שהמבקש לא הפר עד היום את תנאי המעצר באיזוק האלקטרוני אין בה, בשלב זה, כדי לאפשר את יציאתו לעבודתו.

כפי שציין בית המשפט בעניין זידאן, רק עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עצור' ל'משוחרר בתנאים מגבילים', ויכול שתישקל, במקרים המתאימים, האפשרות לצאת לעבודה.

כאמור, חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה ניתן במקרים חריגים בלבד, ומקרה זה, בשלב זה, אינו מצדיק היעדרות לכך.

נוכח האמור לא מצאתי להיעתר לבקשת הסנגור לפתיחת חלון ליציאה לעבודה.

עם זאת, יש מקום לאפשר למבקש חלון התאוררות, בין השעות 16:00-18:00 מדי יום, בכפר טמרה, בליווי אחד

המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

המבקש מוזהר שהפרת תנאי המעצר תביא למעצרו במייד.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, בהעדר הצדדים.